

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

פש"ר 167-01-36816 כהן נ' כונס נכסים רשמי באר שבע והדרום ואח'

לפני כבוד השופטת נועה חקלאי

בעניין: פקודת פשיטת הרגל התש"ס – 1980 להלן: "הפקודה"
 ובעניין: [REDACTED] להלן: "החייב"
 ובעניין: [REDACTED] להלן: "המשיבה"
 ובעניין: עו"ד אורטל טימסיט אסולין להלן: "הנאמנת"
 ובעניין: הכונס הרשמי להלן: "הכונן ר"

החלטה

- 1
- 2 1. בפניי בקשת הנאמנת למתן הוראות.
- 3
- 4 הנאמנת ביקשה להורות על ביטול פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתיק ה"פ (חיפה) 11008-
- 5 11-17 ביום 28.1.18, על פירוק השיתוף בדירת המגורים, ועל העברת חלקו של החייב בדירה
- 6 לקופת פשיטת הרגל.
- 7
- 8 רקע
- 9
- 10 2. החייב והמשיבה היו נשואים זה לזו ונולדו להם שני ילדים, הבן יליד 1995 והבת ילידת 1997.
- 11
- 12 3. ביום 30.3.99 נחתם הסכם גירושין בין החייב לבין המשיבה בבית הדין הרבני (להלן – "הסכם
- 13 הגירושין"), במסגרתו. הסכימו הצדדים בין היתר, כי "האב ישלם מזונות 200 ₪ דרך ביטוח
- 14 לאומי עבור שני הילדים".
- 15 הצדדים אף הגיעו להסכמות בנוגע לדירת המגורים המשותפת ברח' יהודה הלוי 5/1 בקרית ים,
- 16 הידועה כגוש 10444, חלקה 518, תת חלקה 1 (להלן: "הדירה").
- 17 הוסכם כי הדירה תישאר בחזקתה הבלעדית של המשיבה. נקבע כי החייב יפעל להעברת
- 18 הדירה על שם המשיבה.
- 19 הוסכם כי "את המשכנתא ממשכנה [REDACTED] לשלם לבד כתנאי לויתור חלקי על תשלום המזונות
- 20 ... אי לכך ובהתאם לזאת הוסכם על שני הצדדים [REDACTED] צד ב' לא יתבע את חלקו בדירה
- 21 בעתיד [REDACTED] לא תתבע מעבר למה שהוסכם ביניהם".
- 22 עוד הוסכם, כי המשיבה מוותרת על כספי הפיצויים בגין הפציעה ברגל שנגרמה לחייב בזמן
- 23 הנישואין, וכן הגיעו הצדדים להסכמות בנוגע לחוב המשותף.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

פ"ש 167-01-36816 כהן נ' כונס נכסים רשמי באר שבע והדרום ואח'

בנוסף, נקבעה הוראה לפיה "הפרה של אחד מהסעיפים בהסכם זה, יהווה הפרה לגבי כל ההסכם הנ"ל".

4. בשנת 2003 הגישו שני ילדיהם הקטינים של הצדדים (באמצעות המשיבה), תביעה להגדלת מזונות כנגד החייב בבית משפט לענייני משפחה בקריות בתיק תמ"ש 421/03 (להלן – "תביעת המזונות") (העתק כתב התביעה לא צורף לעיוני).

ביום 21.2.05 ניתנה החלטה בתביעת המזונות, לפיה, החייב חויב לשלם לקטינים מזונות חודשיים בסך של 1,200 ₪ לכל אחד ובסך הכל 2,400 ₪ בחודש, וזאת החל מיום 1.5.04. ביום 15.5.06, בהסכמת הצדדים, ניתן פסק דין בתיק הנ"ל, לפיו, החייב ישלם 1,200 ₪ בחודש עבור מזונות הקטינה, אשר בחזקת האם, והחייב הוא שידאג לתשלום צרכיו של הקטין אשר נמצא במשמורתו.

5. מאז שהצדדים התגרשו, ועל אף הסכמות הצדדים ופסקי הדין שניתנו, במשך כל השנים החייב לא שילם, ולו תשלום אחד בעבור מזונות ילדיו. המוסד לביטוח לאומי הוא שנאלץ לשאת במקום החייב בתשלום מזונות ילדיו הקטינים.

6. ביום 19.1.16 הגיש החייב בקשה למתן צו כינוס בתיק זה. במסגרת ההליך אושרו נגד החייב 10 תביעות חוב בסך כולל של 384,226 ₪, כאשר סך של 264,043 ₪ הוא חוב בדיון קדימה, לטובת המוסד לביטוח לאומי. לחייב נקבע תשלום חודשי בסך של 1,800 ₪. נכון ליום 15.4.25 הצטבר בקופה סך של 91,227 ₪ (בניכוי הוצאות ביניים)

7. ביום 1.11.16 הגישה המשיבה בקשה לתיק זה, לקבלת אישור להגשת תביעה הצהרתית לצורך רישום זכויות החייב בדירה על שמה, בהתאם להסכם הגירושין.

8. החייב בתגובתו מיום 16.12.16, אשר נתמכה בתצהיר מטעמו, הסכים להגשת התביעה לסעד הצהרתי, ולרישום הדירה על שם המשיבה.

9. הנאמנת בתגובתה מיום 22.1.17, הודיעה כי לאחר שבדקה הנתונים מצאה כי אין מניעה לאשר בקשת המשיבה לרשום הדירה על שמה.

10. בתגובתה המשלימה מיום 10.3.17, נימקה הנאמנת את הסכמתה לרישום הדירה על שם המשיבה, וציינה כי על פי הפסיקה נקבע כי צרכיו ההכרחיים של קטין (שאינם דורשים ראיות מפורטות, ושהם בידיעה הכללית השיפוטית) עומדים על סך של 1150 ₪, ללא הוצאות מזון וללא הוצאות גן.

עוד ציינה, כי על פי בדיקה, שווי דירת המגורים באותה עת עמד על 231,058 ₪ וכי שווי זכויותיו של החייב בדירה עמד על 84,525 ₪ (לאחר ניכוי יתרת המשכנתא שרבעה על הדירה). לדברי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

פ"ש 167-01-36816 כהן נ' כונס נכסים רשמי באר שבע והדרום ואח'

- 1 הנאמנת, אם החייב היה מחויב בתשלום מזונות מינימלי בכל השנים עד שהקטינים הגיעו לגיל
2 18, היה עליו לשלם לפחות בסכום של 333,200 ₪, כך שחלקו בדירה נטמע בתשלומי המזונות
3 שהיה עליו לשלם.
4
5 11. לאור הסכמת הצדדים, ביום 14.3.17 אישר בית המשפט למשיבה להגיש תובענה הצהרתית
6 לרישום זכויות החייב בדירת המגורים, על שמה.
7
8 12. לאחר שניתנה ההסכמה, הגישה המשיבה המרצת פתיחה בתיק ה"פ 11008-11-17 בבית
9 המשפט המחוזי בחיפה, וביקשה להעביר רישום הזכויות בדירה מהחייב אליה. בדיון שהתקיים
10 ביום 28.1.18 ניתן פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר הורה כי "חלקו של החייב בדירה
11 הרשומה בלשכת רישום המקרקעין (מחצית) יועבר על שמה של המבקשת..." (להלן – "פסק
12 הדין בה"פ 11008-11-17").
13
14 13. ביום 15.6.18 הגיש החייב לראשונה הודעה לבית משפט זה, לפיה הוא מתנגד להשלמת העברת
15 הזכויות בדירה על שם המשיבה, שכן היא הפרה את הסכם הגירושין, ולכן הוא יסכים להעברת
16 הזכויות על שמה, רק לאחר שהמשיבה תסדיר את חוב המזונות.
17
18 14. ביום 24.10.18, הגישה הנאמנת תגובה לפיה היא תומכת בעמדת החייב כי המשיבה הפרה את
19 הסכם הגירושין, ועל כן ביקשה להורות על ביטול ההחלטה מיום 14.3.17, ולהורות לחייב
20 לפדות את חלקו בדירה.
21
22 15. ביום 10.7.19 התקיים דיון בבקשה זו. במסגרת הדיון הודיעו הצדדים כי הם "מסכימים
23 להעביר את המשך הדיון בתיק 11008-11-17 להמשך דיון בפני מותב זה בתיק פשיטת הרגל של
24 החייב, תוך שכל צד שומר על טיעוניו".
25
26 בהחלטתו מיום 10.7.19, נתן בית משפט תוקף להסכמת הצדדים, קבע כי המשך הדיון בתיק
27 ה"פ 11008-11-17 יתקיים בתיק פשיטת הרגל של החייב. עוד נקבע כי "על מנת לאפשר לצדדים
28 לנהל משא ומתן, רשאית הנאמנת להגיש בקשה לביטול פסק הדין, תוך 90 יום מהיום".
29
30 16. ביום 24.4.25, קרי בחלוף למעלה מ- 5.5 שנים מהמועד שקצב בית המשפט לנאמנת להגיש
31 בקשה לביטול פסק הדין, הוגשה הבקשה שבכותרת.
32
33
34

טענת הנאמנת

- 35
36 17. הנאמנת ציינה כי החייב מזה שנים אינו עומד בצו התשלומים שנקבע לו, אינו מגיש דוחות
37 כנדרש, ולמעשה אינו עומד כלל בתנאי הליך פשיטת הרגל, ובהתנהלותו מסכל את ההליך.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

פ"ש 167-01-36816 כהן נ' כונס נכסים רשמי באר שבע והדרום ואח'

1 הסיבה לאי ביטול ההליך נעוצה בכך שלחייב זכויות בדירה נשוא המחלוקת וכן בעיזבון אביו,
2 שם יש לו זכויות בנכס בו מתגוררת אימו, בשווי מוערך של כ- 70,000-80,000 ₪.

3
4 על כן, ועל מנת לפרוע את חובותיו, ובפרט את החוב שבדין קדימה לטובת הביטוח הלאומי,
5 ביקשה הנאמנת להורות על ביטול פסק הדין בתיק ה"פ 11008-11-17, ולפעול לפירוק השיתוף
6 בדירה ולהעברת זכויות החייב לקופת הנשייה.

7
8 18. לטענת הנאמנת, המשיבה הפרה את הסכם הגירושין הפרה יסודית, שעה שתבעה את הגדלת
9 המזונות מעבר למה שהוסכם בין הצדדים. לדבריה, בהסכם הגירושין נקבע מפורשות כי תביעה
10 מעבר לסכומים שנקבעו בו, תהווה הפרה יסודית של ההסכם, ותהווה עילה לביטול.
11 על כן, לשיטתה, קמה לחייב הזכות לבטל את הסכם הגירושין, וכן קמה לו הזכות לבטל את
12 פסק הדין שניתן בתיק ה"פ 11008-11-17 בנוגע להעברת זכויותיו בדירה, פסק דין שניתן
13 בהתבסס על ההסכמות אליהן הגיעו הצדדים בהסכם הגירושין.

14
15 19. לדברי הנאמנת, המשיבה פעלה בחוסר תום לב והטעתה את הנאמנת ואת בית המשפט, כאשר
16 ביקשה לאכוף את הסכם הגירושין ופעלה להעברת זכויות החייב בדירה על שמה, זאת לאחר
17 שהגישה תביעה להגדלת דמי המזונות בניגוד לתנאי ההסכם.
18 לדבריה, ההסכמה שניתנה על ידה להעברת הזכויות בדירה למשיבה, ניתנה על בסיס מידע שגוי,
19 שכן עניין הפרת הסכם הגירושין נודע לה רק לאחר שהחייב הגיש ביום 15.6.18 את תגובתו
20 לתיק, במסגרתה ביקש שלא להשלים העברת הזכויות בדירה על שם המשיבה, והעלה לראשונה
21 את עניין הפרת ההסכם.

22
23 20. הנאמנת טענה כי החישובים שהציגה המשיבה אינם מגובים באסמכתאות. לדבריה, המשיבה
24 לא המציאה לוח סילוקין ולא הוכיחה כי שילמה בפועל את תשלומי המשכנתא, ולא ניתן על
25 סמך החישובים שהוצגו, לקבוע את הסכומים ששולמו על ידה.
26 לדברי הנאמנת, הלואת המשכנתא נלקחה במשותף על ידי החייב והמשיבה, ולכן, בהתאם
27 לחוק החוזים, השניים חייבים ביחד ולחוד, כך שלצורך גביית חלקו של החייב על המשיבה היה
28 לפעול להגשת תביעת חוב.

29
30 21. הנאמנת ציינה כי הרכיבים השונים שהמשיבה טוענת שוויתרה עליהם לחייב, לא הוזכרו
31 בהסכם הגירושין אשר קיבל תוקף של פסק דין. לטענתה, המשיבה מעולם לא הגישה תביעה
32 ביחס לרכיבים אלו, והצגתם אינה אלא ניסיון מלאכותי לייצר "זכות קיזוז".

33
34 22. הנאמנת הדגישה כי לבית משפט הדן בהליך פ"ש"ר, סמכות רחבה לדון בסוגיות הנוגעות לנכסי
35 החייב, גם אם אלו נתונות בשגרה לסמכותו של בית משפט אחר. הנאמנת הפנתה להוראות
36 סעיף 178(א) לפקודת פשיטת הרגל, שמטרתן למנוע פיצול הליכים ולהבטיח יעילות הדיון,

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

פ"ש"ר 167-01-36816 כהן נ' כונס נכסים רשמי באר שבע והדרום ואח'

וטענה כי הואיל ומדובר בפירוק שיתוף בדירה המצויה בבעלות משותפת של החייב והמשיבה, הדבר מצוי בסמכותו של בית משפט זה. כמו כן, הפנתה הנאמנת לפסק הדין בע"א 4682/92 עיזבון המנוח סלים עזרא שעה ז"ל נ' בית טלטש בע"מ (4.12.20), שעניינו ביטול פסק דין חלוט, וטענה כי כאשר שיקולי צדק עדיפים על שיקולים של מעשה בית דין, ניתן להעמיד מחדש לדיון עניין שכבר נדון והוכרע בפסק דין חלוט.

23. לשיטת הנאמנת, טענת השיהוי וההתיישנות שהעלתה המשיבה אינן רלוונטיות, שכן הסעד ההצהרתי ניתן על בסיס מידע שגוי. עוד נטען, כי רק ממועד מתן צו הכינוס, הוקנו נכסי החייב לקופת הנשייה, ורק ממועד זה יכולה הייתה הנאמנת לפעול. לדבריה, גם אם הייתה מתקבלת טענת ההתיישנות, הרי שיש לחשב את מרוץ ההתיישנות משנת 2018, מועד בו נודע לנאמנת על הפרת הסכם הגירושין.

לדבריה, מאז הדיון שהתקיים ביום 10.7.19 בבקשה שהגישה לביטול פסק הדין, הוגשו בקשות מטעמה לצורך השלמת מסמכים, אשר נועדו לבסס את הבקשה.

24. הנאמנת ציינה כי זכויות החייב בדירה מוקנות לקופת הנשייה.

לאור האמור, ביקשה הנאמנת להורות על ביטול החלטת בית המשפט מיום 14.3.17, המתיר למבקשת להגיש תביעה לסעד הצהרתי, ועל ביטול פסק הדין שניתן בתיק ה"פ 11008-11-17, ולהורות על פירוק השיתוף בדירה ומימוש זכויותיו של החייב.

תגובת המשיבה

25. ב"כ המשיבה טען כי הסמכות לדון ולהכריע בטענות הנאמנת הנוגעות להפרת הסכם הגירושין, נתונה לבית משפט לענייני משפחה במחוז חיפה, שם נמצאת הדירה, ושם התגוררו הצדדים בטרם התגרשו.

לדבריו, הליך הפש"ר אינו ההליך המתאים לבירור עובדתי של טענות הנאמנת.

ב"כ המשיבה הפנה לפסיקה לפיה, כאשר מדובר במחלוקות מורכבות עובדתיות שאינן קשורות קשר ישיר להליך הפש"ר, או כאשר ישנה פגיעה בזכויות דיוניות של הצדדים, לא יהיה נכון לבררן במסגרת הליך הפש"ר (פש"ר (ב"ש) 7018-01-13 דוד דוד ציון נ' הכונס הרשמי (17.11.19)).

26. ב"כ המשיבה טען כי פסק הדין בתיק ה"פ 11008-11-17, שניתן על יסוד הסכמת החייב והנאמנת, הוא חלוט, ובית המשפט אינו מהווה ערכאת ערעור על החלטות של בתי משפט אחרים ואינו מוסמך לבטל את פסק הדין הנ"ל.

27. ב"כ המשיבה טען לשיהוי ניכר בשים לב שביום 10.7.19 בית המשפט קצב לנאמנת 90 יום להגשת הבקשה לביטול פסק הדין, וזו הוגשה על ידה רק ביום 24.4.25 בחלוף שנים ארוכות.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

פש"ר 167-01-36816 כהן נ' כונס נכסים רשמי באר שבע והדרום ואח'

28. ב"כ המשיבה טען להתיישנות. לדבריו, תביעת המזונות הוגשה על ידי המשיבה בשנת 2003, וככל שהגשת תביעת המזונות היוותה הפרה יסודית של הסכם הגירושין, הרי שעילת התביעה התעוררה בשנת 2003 והתיישנה בשנת 2010, ואין בהליכי הפש"ר כדי לעקוף סדרי דין ולדון בבקשה שדינה להידחות מפאת התיישנות.
29. לדבריו, החייב והנאמנת מושתקים מלטעון לביטול העברת זכויות החייב על שם המשיבה, שכן, כבר בשנת 2016 ניתנה על ידם הסכמה מפורשת להעברת הזכויות בדירה למשיבה.
- הסכמת החייב להעברת הדירה על שם המשיבה ניתנה שנים לאחר שהמשיבה כבר הגישה את תביעת המזונות, ועל אף האמור, החייב בחר שלא להעלות כל טענה בעניין זה.
30. ב"כ המשיבה ציין כי פסק הדין שניתן בתמ"ש 412/03, ניתן על יסוד הסכמת הצדדים, ועל כן, לא רק שהחייב לא התנגד להגדלת המזונות, אלא אף נתן הסכמתו. הודגש כי תביעת המזונות הוגשה על ידי הקטינים, והזכות לקבל מזונות ראויים היא של הקטינים אשר קופחו בהסכם הגירושין.
31. ב"כ המשיבה הפנה לתצהיר שהגיש החייב במסגרת בקשתו לפתיחת הליך הפש"ר, שם הצהיר כי אין בבעלותו כל זכויות במקרקעין.
32. אשר לדירה, ב"כ המשיבה ציין כי בשנת 1991 המשיבה והחייב רכשו את הדירה בתמורה לסך של 65,688 ₪, ולצורך רכישתה, נטלו השניים משכנתא בסך 62,000 ₪ שנפרסה על פני 25 שנים. המשיבה והחייב שילמו ביחד את תשלומי המשכנתא במשך 8 שנים בסך כולל של 35,464 ₪, וממועד החתימה על הסכם הגירושין, נשאה המשיבה לבדה בתשלום המשכנתא החודשי, כשהיתרה לסילוקה עמד על סך 103,327 ₪ בשנת 2016.
- לטענת ב"כ המשיבה, אם הצדדים היו תובעים את פירוק השיתוף בדירה במסגרת הסכם הגירושין, כל צד היה מקבל סך של 20,000 ₪ לערך (לאחר ניכוי הוצאות שמאות או תיווך או מכירה), ולכן, במועד החתימה על הסכם הגירושין החייב היה זכאי לכל היותר לסך של 20,000 ₪ כאמור, תמורת חלקו בדירה, סכום המהווה כ- 13% משווי הדירה.
33. ב"כ המשיבה ציין כי במסגרת הסכם הגירושין המשיבה למעשה ויתרה על סכומים רבים המגיעים לה:
- המשיבה ויתרה על מזונות, סכום שלדבריו יכול היה להיקבע בהתאם לדמי המזונות המינימליים העומדים על סך 1,200 ₪ לילד. כך שלמעשה, המשיבה ויתרה על תשלום מזונות שמסתכם בסך של כ- 390,600 ₪.
- המשיבה ויתרה על הוצאות מדור, בשיעור מקובל של 40% מהוצאות המדור, סכום שעל פי הערכה ממעיטה היה מצטבר לסך של כ- 172,800 ₪.
- המשיבה ויתרה על כתובתה, ולכל הפחות על עיקר כתובתה בשיעור של כ- 100,000 ₪.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

פ"ש 166-01-36816 כהן נ' כונס נכסים רשמי באר שבע והדרום ואח'

- 1 בנוסף, נטען כי החייב לא עמד בחיוביו על פי ההסכם, לא שילם למשיבה את ההוצאות ששילמה
2 בגין הקטינים ולא קיים את הסדרי השהות עימם, ובגין אלו היא זכאית להשבה בסך 100,000
3 ₪.
4 על כן, לדברי ב"כ המשיבה, המשיבה ויתרה על סכום מצטבר של כ- 763,400 ₪.
5
6 משכך, נטען כי החייב מעולם לא ויתר על דבר לטובת המשיבה, ולכן גם לא טען דבר וחצי דבר
7 בנוגע לדירה עד להליכי הפש"ר, ואף נתן הסכמתו להעברת הדירה על שמה.
8
9 ב"כ המשיבה ציין כי השיהוי בהעלאת הטענות בנוגע לדירה גרם למשיבה נזק ראייתי כבד, ועל
10 כן לתגובתה צירפה מסמכים בודדים שנותרו בידה.
11
12 34. ב"כ המשיבה ציין כי הצדדים לא היו מיוצגים בעת חתימת הסכם הגירושין. לא מונה שמאי
13 ולא אקטואר, נותרו פערי זכויות כספיות בין הצדדים, שכן המשיבה ויתרה גם על דמי מזונות,
14 גם על הוצאות מדור וגם על כתובתה, ובנוסף התחייבה לשאת בעצמה ביתרת המשכנתא.
15 על כן, לשיטתו יש לפרש את ההסכמה באופן שכל עוד המשיבה תשלם את תשלומי המשכנתא,
16 החייב לא יתבע את חלקו בדירה, ולא כפי שהציעה הנאמנת באופן שהמשיבה תישא ביתרת
17 תשלומי המשכנתא בד בבד לויתור חלקי על דמי המזונות.
18
19 35. ב"כ המשיבה שיתף כי בקשה זו במסגרת הליך הפש"ר טלטלה את המשיבה, הצריכה ממנה
20 לשכור שירותי עו"ד ומומחים, כשעל הפרק "מלחמתה של המשיבה על חייה", כך לדבריו.
21 ב"כ המשיבה הדגיש כי הדירה נשוא המחלוקת היא דירה בגודל 24.8 מ"ר, אשר נמצאת
22 בשכונת עוני. המשיבה סובלת מנכות בשיעור של 40%, מצבה הכלכלי קשה, והיא הגיעה לסף
23 פשיטת רגל, ורק בשל סיוע אימה לא קרסה כלכלית.
24
25 36. ב"כ המשיבה הדגיש כי היעדרות לבקשת הנאמנת תביא למצב אבסורד, לפיו, הלכה למעשה
26 המשיבה תידרש להחזיר לביטוח הלאומי את כל מזונות ילדיה שקיבלה במהלך כל השנים, כך
27 שבפועל ייווצר מצב שלא זו בלבד שהמשיבה לא קיבלה מהחייב מזונות, מדור וכתובה, אלא
28 היא גם תיאלץ להיפרד מדירתה עליה שילמה את מרבית המשכנתא לבדה. תוצאה שלשיטתו
29 היא בלתי צודקת.
30
31 37. ב"כ המשיב ציין שהחייב לא שילם אגורה שחוקה על חשבון מזונות ילדיו, החייב מתגורר בבית
32 גדול בישוב עומר, לא משתף פעולה בהליך, ואין כל הצדקה כי המשיבה תצטרך לשלם את
33 המחיר על התנהלותו.
34
35 38. לאור כל האמור, ביקש ב"כ המשיבה לדחות את בקשת הנאמנת, ולהותיר את הדירה בשלמותה
36 בבעלות המשיבה.
37

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

פש"ר 16-01-36816 כהן נ' כונס נכסים רשמי באר שבע והדרום ואח'

תגובת החייב

39. החייב טען כי הוא הבעלים של מחצית הדירה, וביקש להורות על פירוק השותפות בדירה לצורך מימוש חלקו לטובת סילוק חוב המזונות, והעברת יתרת הכספים אל קופת הנשייה.
40. החייב ביקש להורות על הפחתת הריביות שהתווספו לחוב המזונות, ולהפחית מהחוב את תקופת החיוב שבנו הקטין התגורר עמו בין התאריכים 1.9.05-30.6.08.
41. בנוסף, החייב ביקש לחייב את המשיבה בדמי שכירות מיום 2.2.16, מועד בו שני ילדיו כבר בגרו, ועד היום. להערכתו מדובר בסכום של כ-180,000 ₪.
42. לטענת החייב הדירה היא בגודל 75 מ"ר, וכשהוא יצא מהדירה היא הייתה מאובזרת ברמה גבוהה. לטענתו הדירה שווה כמיליון ₪.
43. החייב שיתף שהוא גר מזה 25 שנה עם בת זוג, נכה 100%, אשר עברה בעצמה הליך פשיטת רגל. מצבם הכלכלי קשה. לדבריו היה עם ילדיו ונכדיו במלון באילת. הוא משתכר בסכום של 12,000 ₪ בחודש ואף יותר. לטענתו "הכל פה שקרים ושקרים". לדבריו, הם שילמו יחד את המשכנתא עד שנת 1999 ולא נשאר כבר הרבה לתשלום. החייב אישר כי מאז הגירושין הוא לא שילם את המשכנתא, אבל טען ששילם למשיבה 1,000 ₪ בחודש. החייב הודיע כי אינו יכול לעמוד בתשלומים חודשיים לקופה בסכום של אלפי שקלים בחודש.

עמדת הכונ"ר

44. ב"כ הכונ"ר הבהירה כי ההליך עדיין תלוי ועומד לא לצורך שיקומו הכלכלי של החייב, שכן החייב לא משתף פעולה, לא משלם מאום לקופת הנשייה, לא מגיש דוחות, ואף מציין כי מבלה בבית מלון ושכרו נאה.
- לטענת ב"כ הכונ"ר, למרות שהחייב לא שילם אף פעם מזונות, הצדדים בחרו להגדיל את סכום המזונות, באופן שהגדיל את החוב לקופה הציבורית.
- לשיטת ב"כ הכונ"ר הסכם הגירושין משנת 1999 אינו תקף, ועל אף שאין לכונ"ר טענות כלפי המשיבה, לא טענות מרמה ולא טענות חוסר תום לב, טוען הכונ"ר כי יש לבטל את ההענקה של חלקו של החייב בדירה, ולאפשר להיפרע מחלקו בדירה לטובת חוב מזונות. ב"כ הכונ"ר סבורה כי ניתן להסתפק בפדיון הדירה בסכום של 90,000 ₪.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

פ"ש" 167-01-36816 כהן נ' כונס נכסים רשמי באר שבע והדרום ואח'

דיון והכרעה

1

2

3 45. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים כפי שנטענו בפני בעל פה ובכתב, מצאתי לדחות את בקשת
4 הנאמנת להורות על ביטול פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתיק ה"פ (חיפה) 11008-11-17
5 ביום 28.1.18, על פירוק השיתוף בדירת המגורים, ועל העברת חלקו של החייב בדירת המגורים
6 לקופת פשיטת הרגל.

7

8 46. לא מצאתי להידרש לטענות בדבר סמכות מותב זה לבטל את פסק דינו של בית המשפט בתיק
9 ה"פ 11008-11-17, שעה שבדיון ביום 10.7.19 הצדדים הסכימו כי המשך הדיון בתיק זה יתנהל
10 בתיק הפש"ר.

11

12 47. אף לא מצאתי להידרש לטענה כי הסמכות לדון בחיובי הצדדים בנוגע למזונות וזכויותיהם
13 הרכושיות של הצדדים דינם להתברר בבית המשפט למשפחה בחיפה, שכן לצורך הכרעה
14 במחלוקת שבפני, אין צורך להידרש לעניינים אלה.

15

16 אני מקבלת את טענת המשיבה כי ככל ועמדה לחייב טענה בדבר הפרת הסכם הגירושין, הרי
17 שעילת התביעה נולדה בשנת 2003 עם הגשת תביעת המזונות, ועילה זו התיישנה כבר בשנת
18 2010, שנים רבות בטרם פתיחת הליך פשיטת הרגל.

19 מה גם שהחייב נתן הסכמתו לתשלום סכום המזונות המוגדל, ולא העלה מצידו כל טענה
20 באותה העת כל טענה בדבר הפרת הסכם הגירושין, או כל דרישה לביטול העברת הדירה על
21 שמה של המשיבה.

22

23 48. אינני מקבלת את הטענה כי המשיבה והחייב עשו יד אחת כדי לקבל מזונות מוגדלים מהביטוח
24 הלאומי. כפי שציינה הנאמנת עצמה, המזונות שנפסקו לקטינים, גם לאחר הגשת התביעה, הם
25 ברף התחתון ביותר של המזונות המשולמים לקטינים. מה גם שאין זה אחריותה של המשיבה
26 שהחייב לא שילם את המזונות עליהם התחייב. אני אף ערה לטענתן ב"כ המשיבה, כי המזונות
27 שנקבעו בהסכם הגירושין הם נמוכים באופן שמהווים קיפוח של זכויות הקטינים.

28

29 49. אין בידי לקבל את טענת הכונ"ר בדבר הענקה אסורה, שכן כפי שציינה הנאמנת בתגובתה
30 המשלימה מיום 10.3.17, שווי חלקו של החייב בדירה נטמע בסכום המזונות עליו ויתרה
31 המשיבה בהסכם הגירושין.

32

33 אמנם, הנאמנת לא הייתה ערה לכך שהמשיבה "הפרה" את הסכם הגירושין עת הגישה את
34 תביעת המזונות.

35 עם זאת, בפועל, המזונות המוגדלים נפסקו רק משנת 2004, כך שעדיין המשיבה ויתרה על 5
36 שנים של מזונות לשני קטינים (משנת 1999 ועד שנת 2004), כמו גם על הוצאות מדור וויתורים

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

פש"ר 167-01-36816 כהן נ' כונס נכסים רשמי באר שבע והדרום ואח'

1 נוספים שתוארו לעיל. לפי החישוב שהציעה הנאמנת, שווי הדירה נטמע גם בסכום המזונות
2 עליו ויתרה המשיבה במשך 5 שנים בלבד, אף בהתעלם מיתר הוויתורים.
3
4 50. בשנת 1999, בעת הגירושין, על הדירה רבץ עדיין מרבית חוב המשכנתא, אשר שולם במלואו על
5 ידי המשיבה. כך שהחלק בדירה אשר שולם בפועל על ידי החייב הוא הרבה פחות ממחצית
6 הדירה (לפי חישוב שהציע ב"כ המשיבה מדובר בשיעור של כ- 13%).
7
8 51. כאמור, החייב היה מודע לכך שהדירה בבעלות המשיבה, ועל כן אף לא דיווח על זכויותיו בדירה
9 במסגרת התצהיר שצירף לבקשת הכינוס, ואף הסכים להעברת הדירה על שם המשיבה בהליך
10 שהתנהל בעניין זה בשנת 2016 תיק 11008-11-17.
11
12 52. ביום 10.7.19 התקיים דיון בקשת הנאמנת לביטול פסק הדין בתיק 11008-11-17, ולאור
13 הסכמות הצדדים, בית המשפט הורה לנאמנת להודיע **תוך 90 יום** אם מבקשת לבטל את פסק
14 הדין. בקשת הנאמנת לא הוגשה בתוך 90 הימים שהוקצו לה, אלא בחלוף למעלה מ- 5.5 שנים
15 לאחר שחלף המועד שהוקצה. לא מצאתי כי טענתה של הנאמנת כי נדרש לה זמן לאיסוף
16 מסמכים כדי להצדיק את השיהוי הממושך בהגשת הבקשה. הנאמנת אף לא ביקשה כל ארכה
17 מבית המשפט להגשת הבקשה.
18
19 53. נתתי דעתי לכך שהעתרות לבקשה עלולה להביא לתוצאה בלתי ראויה, לפיה, לא זו בלבד
20 שהמשיבה ויתרה על מזונות ראויים משך שנים, על מדור, על כתובתה ועל הוצאות נוספות, ולא
21 זו בלבד שהחייבת שילמה את מרבית תשלומי המשכנתא בעצמה, אלא המשיבה תידרש לוותר
22 על מחצית דירתה, או לפדות מחצית ממנה (ככל שהדבר יעלה בידה) על מנת לפרוע את חוב
23 המזונות שיצר החייב, ולמעשה "להחזיר" לביטוח לאומי חלק לא מבוטל מתשלום המזונות
24 שקיבלה במרוצת השנים.
25
26 54. החייב בהליך זה אינו נוקף אצבע לטובת תשלום חובותיו, ואף לא עומד בחובות הבסיסיות של
27 הגשת דוחות תקופתיים. החייב הסתיר משך שנים את הנתונים אודות הכנסותיו, ולמעשה
28 במעמד הדיון, נודע לראשונה כי הוא משתכר בסכום העולה על 12,000 ₪ בחודש, ואף מבלה
29 בבית מלון עם ילדיו ונכדיו, כל זאת כשאינו טורח לשלם את חובותיו לנושיו.
30
31 החייב טען טענות סרק לפיהן מדובר בדירה בגודל של 75 מ"ר, כאשר כפי שעולה מטיעוני
32 הנאמנת ומנסח הטאבו, גודלה של הדירה הוא 28.4 מ"ר בלבד. החייב טען שהדירה שווה מיליון
33 ₪, כאשר מנתונים שהציגה הנאמנת עולה כי שווי הדירה לא הגיע לרבע מהסכום הנ"ל. החייב
34 אף טען כי שילם למשיבה מדי חודש 1,000 ₪ במזומן, מבלי שביסס טען זו ולו בראשית ראייה.
35
36 אני דוחה את דרישת החייב לחייב את המשיבה בתשלום שכר דירה בגין השנים בהם התעוררה
37 בדירה מאז שהילדים בגרו. כאמור, הדירה בבעלותה, ואינה חייבת בתשלום שכירות.
38

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

פש"ר 16ר-01-36816 כהן נ' כונס נכסים רשמי באר שבע והדרום ואח'

1 לא מצאתי להידרש במסגרת בקשה זו ליתר בקשותיו של החייב בכל הנוגע להפחתת ריביות,
2 שעה שסכום החוב שנקבע בהליך איננו כולל חיובי ריבית. אף טענתו כי חויב במזונות עבור
3 הקטין בשנים שהקטין היה במשמרתו, על פניו טענת סרק היא, זאת בשים לב לפירוט החוב
4 שהצטבר לביטוח לאומי ממנו ניתן לראות שבשנים שבהם הקטין היה בחזקתו, הוא חויב
5 במזונות רק בעבור הקטינה. כך או כך, מדובר בתביעת חוב חלוטה.
6
7 55. נוכח כל הנימוקים שפורטו לעיל, ובוודאי לאור הצטברותם, אני דוחה את בקשת הנאמנת לבטל
8 את פסק הדין שניתן בתיק 11008-11-17, וקובעת כי הדירה תירשם על שם המשיבה, בהתאם
9 לפסק הדין שניתן.
10

11 ניתנה היום, י"ד שבט תשפ"ו, 01 פברואר 2026, בהעדר הצדדים.
12

נועה חקלאי, שופטת

13
14

